

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet samt Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 1997/7/EG av den 20 maj 1997 om konsument-skydd vid distansavtal"

KOM(2006) 514 slutlig

(2007/C 175/07)

Den 21 september 2006 beslutade kommissionen att i enlighet med artikel 262 i EG-fördraget rådfråga Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om ovannämnda yttrande.

Facksektionen för inre marknaden, produktion och konsumtion, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 3 maj 2007. Föredragande var **Jorge Pegado Liz**.

Vid sin 436:e plenarsession den 30-31 maj 2007 (sammanträdet den 30 maj) antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 61 röster för och 4 nedlagda röster.

1. Sammanfattning

1.1 Med föreliggande meddelande om genomförande av direktiv 1997/7/EG vill kommissionen informera rådet, Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om resultaten av införlivandet och genomförandet av direktivet, och inleder dessutom ett offentligt samråd med berörda parter i avsikt att samla in deras synpunkter. Kommissionen lägger dock inte fram något förslag till revidering av direktivet utan väntar tills den mer omfattande reformen av regelverket på konsumentskyddsområdet skall genomföras.

1.2 EESK noterar att meddelandet är försenat i förhållande till den fastställda tidsfristen i direktivet, men ser positivt på detta initiativ och instämmer i en stor del av kommissionens kommentarer, varav många redan tidigare har framförts i kommitténs yttranden, särskilt yttrandena om förslag till direktiv om distansförsäljning generellt och distansförsäljning av finansiella tjänster i synnerhet. Kommittén instämmer också i att det är nödvändigt att anpassa regelverket på detta område med andra rättsliga instrument som ibland antagits utan tillbörlig samordning och sammanlänkning.

1.3 EESK anser dock att det vore bättre att omedelbart genomföra en samtidig översyn av detta rättsliga regelverk och av bestämmelserna för distansförsäljning av finansiella tjänster och vissa slag av elektronisk handel, utan att vänta på att arbetet med översynen av gemenskapen regelverk på området för konsumentkontrakt skall slutföras. Målsättningen bör vara att göra hela samlingen av utspridda bestämmelser mer lättillgänglig och begriplig.

1.4 Mot bakgrund av detta uppmanar EESK kommissionen att noga analysera svaren som kommer in under det offentliga samrådet och att komplettera dessa med tillförlitliga statistiska data om omfattningen av distansförsäljning på inre marknaden samt att sedan anordna en offentlig hearing med berörda parter.

1.5 EESK godtar merparten av kommissionens förslag till textförbättringar och bättre struktur på direktivet men vidhåller sin ståndpunkt, som redan framförts i tidigare yttranden, att

direktivets målsättning inte skall begränsas till relationerna mellan näringsidkare och konsumenter och att man skulle tjäna på att omvärdera dess räckvidd så att den i väsentliga delar överensstämmer med den målsättning som gäller för elektronisk handel.

1.6 EESK håller inte med om kommissionens bedömning när det gäller konsekvenserna av användningen av minimiklausulen, som vi inte anser vara orsaken till de svårigheter med genomförandet av direktivet som med rätta har påpekats. Men vi avvisar inte möjligheten att företa en fullständig harmonisering genom en förordning, så länge en höjning av konsumentskyddsnivån kan garanteras.

1.7 Med målsättningen att bidra till en fördjupad granskning av regelverket för distansförsäljning framför EESK en rad särskilda rekommendationer som vi anser att kommissionen bör studera mot bakgrund av den aktuella situationen på inre marknaden, i syfte att främja konsumenternas säkerhet och förtroende och därigenom garantera ett lika gott skydd vid dessa transaktioner som vid ingående och genomförande av avtal som sluts vid direkt kontakt mellan två parter.

1.8 EESK betonar också vikten av effektiv information till de avtalslutande parterna, särskilt när det gäller mindre välinformerade avtalsparter, samt vikten av ett effektivt system för sanktioner mot sådana affärsmetoder som bryter mot rådande rättsliga bestämmelser.

2. Sammanfattning av kommissionens dokument

2.1 Genom sitt meddelande om genomförandet av rådets direktiv 1997/7/EG av den 20 maj 1997 (KOM(2006) 514 slutlig av den 21 september 2006) avser kommissionen informera rådet Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om hur direktivet har införlivats och tillämpats under de 10 år som förflutit sedan det offentliggjordes. Därigenom uppfylls det krav som anges i artikel 15.4 i direktivet, om än med en försening på cirka 6 år.

2.2 Kommissionen kommenterar sådant som uppfattas som problem vid tillämpningen av direktivet ⁽¹⁾, framför allt "formuleringen" av direktivet och "översättningsproblem" i vissa språkversioner. I andra kommentarer påpekas att "kontrollen av införlivandet avslöjat betydande skillnader mellan medlemsstaterna, på grund av att minimiklausulen använts" och att direktivet eventuellt skulle kunna vara för omodernt för att kunna "täcka ny teknik och nya marknadsföringsmetoder".

2.3 Slutligen presenterar kommissionen ett "frågeformulär" som skulle besvaras senast den 21 november 2006. Det var avsett att fungera som ett "offentligt samråd" med berörda parter där dessa kan bekräfta eller göra invändningar mot kommissionens slutsatser. Kommissionen kommer också att bedöma behovet av en öppen utfrågning.

2.4 Trots att kommissionen erkänner att det inrättade regelverket är behäftat med brister i sin utformning och ger upphov till tolkningssvårigheter, vilket är orsaken till svårigheterna vid dess tillämpning, anser inte kommissionen att det är "lämpligt" att lägga fram något förslag för att se över direktivet förrän den diagnostiska fasen av "översynen av gemenskapens regelverk på konsumentskyddsområdet" är avslutad. Någon tidsgräns för detta har ännu inte angivits.

2.5 Redan under utarbetandet av detta yttrande lade kommissionen på nätet ut 84 svar som kommit in i samband med det tidigare nämnda samrådet och presenterade ett arbetsdokument som sammanfattar en stor del av de erhållna svaren. Kommissionen lovade att inom kort komplettera analysen med resterande svar och att genomföra en mer djupgående konsekvensanalys.

3. EESK:s viktigaste kommentarer till kommissionens slutsatser

3.1 Allmänna kommentarer

3.1.1 EESK ser positivt på kommissionens initiativ men beklagar att det är så försenat i förhållande till den planerade tidpunkten (juni 2001) eller högst 4 år efter tidsgränsen för dess införlivande (juni 2004), med tanke på att man skulle ha kunnat ta itu med och lösa större delen av de problem som nu förs fram redan för 3 år sedan, vilket skulle ha haft sina uppenbara fördelar.

3.1.2 EESK vill också påpeka att många av de frågeställningar som kommissionen nu tar upp redan har behandlats i kommitténs yttranden under den tid då direktivet utarbetades.

Faktum är att EESK redan i sitt yttrande om rådets direktiv om konsumentskydd vid distansavtal ⁽²⁾ pekade på behovet av att se

över vissa begrepp som definieras i artikel 2 i direktivet, till exempel vilka slags avtal som direktivets bestämmelser skall gälla för och själva definitionen av begreppet konsument.

Å andra sidan har EESK redan påpekat att direktivet borde vara tydligare när det gäller ångerrätten, som enligt kommittén borde utgå ifrån rätten till betänketid och inte förväxlas med eller ifrågasätta konsumentens möjlighet att häva avtalet när det inte genomförts eller om ohederliga affärsmetoder uppdagats.

EESK påpekade även att ångerrättens tidsfrist på 7 dagar var kortare än vad som förekommer i andra direktiv och i gällande lagstiftning i vissa medlemsstater samt rekommenderade kommissionen att göra tidsfristerna för att utöva denna rättighet enhetliga. EESK:s uppmaning att förtydliga reglerna för rätt till betänketid fördes sedan fram igen i yttrandet om förslaget avseende distansförsäljning av finansiella tjänster ⁽³⁾.

I den mest ansedda juridiska facklitteraturen har sådan kritik redan framförts sedan länge ⁽⁴⁾.

3.1.3 Kommittén vill uttrycka sin förvåning över att kommissionen anger att uppgifter saknas om ikraftträdandedatum för de införlivade bestämmelserna i flera medlemsstater ⁽⁵⁾ samt över att det med tanke på de konstaterade allvarliga bristerna vid vissa medlemsstaters införlivande inte ges någon information om överträdelseförfaranden mot dessa medlemsstater och resultaten av sådana.

3.1.4 Dessutom anser EESK att man kunde ha uppnått ett verkligt deltagande om meddelandet hade **föregåtts** och inte följts av ett offentligt samråd. Därigenom hade man kunnat undvika att många av kommissionens observationer och kommentarer bara grundar sig på subjektiva "föreställningar" eller "synpunkter" ⁽⁶⁾.

Kommittén vill för övrigt påminna om rapporten från den 10 mars 2000 om reklamationer från konsumenterna med avseende på distansförsäljning (KOM(2000) 127 slutlig) och rekommenderar att ett liknande arbete genomförs. Denna gång bör utgångspunkten vara en objektiv analys av alla svaren från det offentliga samrådet samt en uppdatering och jämförelse av uppgifterna, vilket skulle skapa en objektiv grund för reflektion.

⁽³⁾ EESK:s yttrande publicerat i EGT C 169, 16.6.1999, s. 43, föredragande: Manuel Ataíde Ferreira.

⁽⁴⁾ Se exempelvis "La protection des consommateurs acheteurs à distance", protokoll från sammanträde anordnat av CEDOC, redigerat av Bernd Stauder 1999, särskilt texterna av Hans Micklitz, Jules Stuyck, Peter Rott och Geraint Howells (Bruylant, 1999).

⁽⁵⁾ Belgien (?), Ungern, Lettland och Litauen.

⁽⁶⁾ Se till exempel punkt 3, andra stycket: "kommissionen [...] tror", och tredje stycket: "kommissionen tror".

⁽¹⁾ Kommissionen har medvetet uteslutit vissa aspekter från sin genomgång och sina kommentarer, såsom "leverans utan föregående beställning", "betalning med kort" och möjligheter till "rättelse".

⁽²⁾ EESK:s yttrande publicerat i EGT C 19, 25.1.1993, s. 111, föredragande: Roberto Bonvicini.

3.1.5 Som situationen nu ser ut stöder EESK kommissionens förslag och är angelägen om att ett offentligt samråd genomförs med alla berörda parter, utan att detta för den skull hamnar i skuggan av den bredare debatten om gemenskapens konsumenträtt, som behandlas i en nyligen utgiven fackinriktad studie på cirka 800 sidor ⁽⁷⁾ och i kommissionens grönbok ⁽⁸⁾.

3.1.6 Om man betänker hur arbetet inom CFR-nätverket ⁽⁹⁾ har löpt, hyser EESK tvivel om huruvida det är klokt att låta översynen av detta direktiv vara beroende av att allt arbete och samråd samt de beslut som så småningom kommer att fattas med avseende på hela gemenskapslagstiftningen i fråga om konsumenträtt, till och med i den senaste nedbantade version som kommissionen presenterat ⁽¹⁰⁾.

3.1.7 EESK rekommenderar även att man vid en framtida översyn av direktivet eventuellt överväger vilket rättsligt gemenskapsinstrument som skall användas, i och med att det finns skäl att tro att förutsättningarna finns för att med fördel reglera de viktigaste aspekterna på området genom en förordning ⁽¹¹⁾, varvid de väsentliga målsättningarna bibehålls, nämligen upprättande av jämvikt och lika rättigheter mellan parterna, på samma sätt som vid handelstransaktioner mellan parter som möts direkt i en affärslokal.

3.2 Särskilda kommentarer

3.2.1 Kommissionens kommentarer om direktivet kan indelas i två kategorier:

⁽⁷⁾ "EC Consumer Law Compendium – Comparative Analysis", Prof. Dr. Hans Schulte-Nolke, Dr. Christian Twigg-Flesner och Dr. Martin Ebers, 12 december 2006, universitetet i Bielefeld (utarbetad av Europeiska kommissionen under tjänstekontrakt nr 17.020100/04/389299: "Annotated Compendium including a comparative analysis of the Community consumer acquis").

⁽⁸⁾ KOM(2006) 744 slutlig av den 8 februari 2007; en studiegrupp inom EESK har inrättats som skall utarbeta ett yttrande i ämnet med Richard Adams som föredragande.

⁽⁹⁾ Behovet av detta ifrågasätts inom den mest aktuella juridiska facklitteraturen (se "The need for a European Contract Law – Empirical and Legal Perspectives", Jan Smits, Europa Law Publishing, Groningen, 2005).

⁽¹⁰⁾ Av de från början 22 rättsliga gemenskapsinstrument som kommissionen angav i maj 2003 återstår således 8 direktiv.

⁽¹¹⁾ Valet av förordning skulle kunna vara lösningen i flera av de fall som kommissionen redovisar där direktivet om distansförsäljning inte införlivats eller har införlivats på ett felaktigt sätt, till exempel artikel 4.2 om god sed i affärstransaktioner, artikel 6 om ångerrätt och fristen för återbetalning och de fall då ångerrätt inte gäller. En förordning skulle till exempel kunna täcka ämnen som definitionen av begrepp, tillämpning på varor och människor samt undantag inom respektive kategori, struktur, innehåll, omfattning och tid när det gäller information, utövande och konsekvenser av ångerrätten, fullgörande av avtal och betalningsvillkor samt de principerna om god affärssed som är särskilt relevanta.

a) Kommentarer om formulering/struktur.

b) Kommentarer om direktivets införlivande.

A Kommentarer om formulering/struktur.

3.2.2 När det gäller direktivets formulering/struktur håller EESK med kommissionen om följande aspekter:

a) Vissa begrepp och definitioner bör omformuleras för att bli tydligare ⁽¹²⁾

b) Tidsfrister och regler om förhandsinformation bör tydliggöras för att undvika olika tolkningar.

c) Överensstämelsen mellan vissa av bestämmelserna och direktivet om otillbörliga affärsmetoder behöver förbättras ⁽¹³⁾.

d) Direktivets bestämmelser om prisuppgifter för informations-tjänster med tillägsdebitering behöver skärpas.

e) Behovet av en korrektare beskrivning, kategorisering och definition av ångerrätten ("cool down") i dess dubbla funktion som en metod för att skydda avtalets syfte och säkerställa konsumentens samtycke och som en sanktion mot underlåtenhet att respektera de formella krav som leverantören skall uppfylla för att fullgöra kraven på information ⁽¹⁴⁾, i syfte att skapa överensstämmelse med liknande, om än rättsligt olikartade begrepp som "betänketid" ("warm up"), rätt att häva avtal och återgång av avtal.

f) Det är likaså nödvändigt att enhetliggöra ovan nämnda tidsfrist, beräkningen av den, dess följder, särskilt de ekonomiska, av dess tillämpning (återbetalning, retur etc.), negativa effekter av medveten eller omedveten underlåtenhet att ange betänketiden i avtalet samt undantag från regeln ⁽¹⁵⁾.

⁽¹²⁾ Till exempel "system för distansförsäljning", "distributör av tekniker för distanskommunikation", "rättigheter som är knutna till fast egendom", särskilt med avseende på "tidsdelning", "regelbunden utkörning", "transport" där biluthyrning ingår, "under särskilda omständigheter", "varaktigt medium" etc.

⁽¹³⁾ Direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005, EUT L 149, 11.6.2006. EESK:s yttrande: EUT C 108, 30.4.2004.

⁽¹⁴⁾ Se Cristine Amato, "Per un diritto europeo dei contratti con i consumatori", s. 329, Gruffé Editore, Milano, 2003.

⁽¹⁵⁾ Noteras bör att rådet när direktiv 97/7/EG antogs gjorde ett uttalande där kommissionen uppmanades att studera möjligheten att harmonisera beräkningsmetoden för den betänketid som för närvarande anges i direktiven om konsumentskydd.

- g) Behovet att särskilt se över undantaget för "auktioner", varvid man dels bör tänka på att detta uttryck i olika översättningsversioner och nationell lagstiftning skiljer sig åt i juridisk mening ⁽¹⁶⁾, dels att webbauktioner på Internet medför vissa specifika problem som inte var kända vid utarbetandet av direktivet ⁽¹⁷⁾.

3.2.3 Däremot delar inte EESK kommissionens synpunkter när det gäller följande aspekter:

- a) Att utesluta finansiella tjänster från att ingå i ett enda direktiv om distansförsäljning ⁽¹⁸⁾.
- b) Att upprätthålla separata direktiv för distansförsäljning och elektronisk handel fastän de innehållsmässigt överlappar varandra med motstridiga lösningar när det gäller olika centrala aspekter i deras respektive regelverk på i praktiken identiska situationer ⁽¹⁹⁾. Det enda som tycks berättiga detta är att lagtexternas respektive "ursprung" inte är detsamma eller att de inte har samordnats på lämpligt sätt mellan olika avdelningar.

3.2.4 EESK rekommenderar också kommissionen att se till att hela den samling av bestämmelser om avser distansförsäljning och som ligger utspridd i olika lagstiftningsinstrument förenklas och görs mer lättillgänglig och begriplig.

B Kommentarer om direktivets införlivande

3.2.5 När det gäller införlivandet av direktivet och utifrån de erfarenheter som vi känner till från några av medlemsstaterna kan EESK generellt ge sitt stöd åt kommissionens observationer, men vi anser att man behöver genomföra en mer djupgående granskning för att få en total överblick, och inte bara se på enstaka fall av avvikelser/oförenlighet i samband med införlivandet/tolkningen av direktivet i samtliga medlemsstater.

Kommittén uppmanar därför kommissionen att efter att ha analyserat svaren på frågeformuläret inleda en sådan studie och informera om resultaten av denna.

⁽¹⁶⁾ Exempelvis är begreppet "leilão" i portugisisk rättsordning juridiskt sett inte detsamma som "vente aux enchères" eller "auction" eller "vendita all'asta" i fransk, anglo-saxisk eller italiensk rättsordning.

⁽¹⁷⁾ Se den betydelsefulla artikeln av Professor Gerald Spindler, universitetet i Göttingen, *Internet Auctions versus Consumer Protection: The Case of the Distant Selling Directive*, i den tyska juridiska tidskriften, 2005 vol. 6 nr 3, s. 725 ff.

⁽¹⁸⁾ Detta har EESK redan tidigare framfört i yttrandet om förslaget till distansavtal vid försäljning av finansiella tjänster (EESK:s yttrande publicerat i EGT C 169/43, 16.6.1999), föredragande: Manuel Ataíde Ferreira, och denna synpunkt framfördes även av Europaparlamentet i dess två behandlingar.

⁽¹⁹⁾ Direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000, EUT L 178, 17.7.2000. Denna synpunkt framförde EESK redan i sitt yttrande om direktivet, EGT C 169, s. 36, 16.6.1999, föredragande: Harald Glatz.

EESK vill också påpeka att kommissionen ännu inte har presenterat några statistiska uppgifter som gör det möjligt att bedöma omfattningen av distansförsäljning till konsument i förhållande till samtliga gränsöverskridande transaktioner, och inte heller vilken omfattning den har i varje medlemsstat i förhållande till andra transaktioner med konsument. Faktum är att de senaste uppgifterna i Eurobarometern ⁽²⁰⁾ inte är så objektiva som krävs. Sådana uppgifter är nödvändiga för att kunna bedöma vilka kriterier för införa undantag som skall gälla enligt direktivet.

3.2.6 EESK är bekymrad över att kommissionen å ena sidan identifierar olika problem i samband med införlivandet av direktivet, och å andra sidan uttalar tvivel när det gäller dess betydelse för konsumenternas förtroende och framhåller att man inte har för avsikt att genomföra ändringar eller vidta kraftfullare åtgärder för att komma till rätta med problemen med införlivandet.

3.2.7 När det gäller räckvidden för tillämpningen av direktiv 1997/7/EG erkänner kommissionen själv att de undantag som fastställs där har införlivats på olika sätt i medlemsstaterna och att det är nödvändigt att se över vissa av dessa undantag. EESK uppmanar därför kommissionen att ta initiativ till mer konkreta åtgärder på detta område.

3.2.8 EESK stöder inte kommissionens uppfattning i fråga om användningen av minimiklausulen, dvs. att en felaktig tillämpning av klausulen i artikel 14 skulle ligga till grund för alla de fall som kommissionen undersökt.

3.2.8.1 EESK menar tvärtom att de flesta konkreta avvikelser som upptäckts inte är en följd av felaktig användning av minimiklausulen, utan snarare beror på påtalade brister i direktivets utformning, formuleringar och dess införlivande/översättning.

3.2.8.2 EESK anser dock att minimiklausulen, som tillåter medlemsstaterna att gå längre än vad som fastställs i gemenskapsbestämmelserna i direktiv med minimiharmonisering så länge detta är förenligt med fördraget, i enlighet med artikel 153, utgör ett positivt instrument för ett högt konsumentskydd där hänsyn kan tas till kulturella, sociala och rättsliga skillnader i varje nationellt system.

3.2.8.3 Detta hindrar inte att EESK förespråkar att, under förutsättning att högre konsumentskydd kan garanteras, vissa rättsliga områden blir föremål för en fullständig harmonisering, helst i form av en förordning, vilket garanterar enhetlighet. Detta skulle kunna gälla för direktivet som behandlas här.

⁽²⁰⁾ Se särskild rapport Eurobarometer 252, september 2006, *Consumer protection in the Internal Market*, som begärdes av GD Hälsa och konsumentskydd och samordnades av GD Kommunikation. Ur dessa uppgifter kan man utläsa vissa allmänna tendenser i konsumentbeteendet i förhållande till vad gemenskapen åstadkommit när det gäller att genomföra inre marknaden.

C Frågor som inte behandlats

3.2.9 EESK anser att det finns ytterligare frågor som eventuellt behöver tas upp vid en omarbetning av direktivet, men som inte nämns i meddelandet.

3.2.10 Följande kan komma i fråga:

- a) En eventuell översyn av direktivet om distansförsäljning av finansiella tjänster parallellt och samtidigt med föreliggande direktiv. EESK vill uttryckligen ta avstånd från huvudinnehållet i kommissionens meddelande av den 6 april 2006 (KOM(2006) 161 slutlig).
- b) Bibehållande av den begränsande aspekten ("endast") när det gäller tekniker för distanskommunikation i stället för begreppet "övervägande" (artikel 2.1).
- c) Det föreslagna avtalets rättsliga natur som ett erbjudande om köp och vikten av att termer och karakteristika utgör beståndsdelar som är föremål för själva köpe- och försäljningsavtalet.
- d) Hela systemet avseende "bevisbörda" som direktivet inte reglerar, eller reglerar på ett dåligt sätt, som hänförs till de allmänna rättsprinciperna i medlemsstaterna, och som gäller för konsumentavtal, utom om man använder sig av omvänd bevisbörda i enlighet med artikel 11.3.
- e) Upprätthållandet av relationer med "konsumenterna" – bortsett från diskussionen om huruvida definitionen är korrekt, vilket det råder delade meningar om – som enda syfte med direktivet, när det i allmänhet handlar om ett visst slag av försäljning med vissa kännetecken och inte enbart om mottagaren, vilket för övrigt alldeles korrekt fastställs i direktivet om elektronisk handel.
- f) Klargörande av vad som menas med "tekniker för distanskommunikation" och "system för distansförsäljning" och behovet av att grundligt överväga om det är berättigat att behålla dessa kriterier samt klagorande av de skäl som ligger till grund för att särskilt konsumentskydd inte skall gälla för konsumenter som ingår distansavtal med näringsidkare som tillfälligt använder dessa tekniska hjälpmedel.
- g) Bibehållande av undantag, vilket inte förefaller berättigat, för direktivets tillämpning på charterresor och tidsdelningskontrakt samt för distansförsäljning av livsmedel.
- h) Att service- och garantiåtaganden inte ingår i förteckningen över den förhandsinformation som konsumenten skall få. Detta bör samordnas med direktivet om garantier ⁽²¹⁾.
- i) Reglerna för användnings- och nyttjanderätt, för kravet på aktsamhet och risken för förlust eller skada på varan, under tiden för ångerrätt och under transport, såväl från näringsidkaren till konsumenten som omvänt, i händelse av retur, oavsett motivering (ångerrätt eller att varan inte motsvarar beskrivningen, är defekt eller trasig) i enlighet med reglerna i direktivet om garantier.
- j) Frågan om vilket språk som skall användas i samband med distansavtal – vilket i fortsättningen inte bör avgöras av medlemsstaterna (skäl 8).
- k) Definitionen av "arbetsdag" inom gemenskapsrätten är avgörande för en enhetlig beräkning av tidsfrister, särskilt vid gränsöverskridande försäljning. Alternativt kan man ange alla tidsfrister i kalenderdagar.
- l) Formen för information om ångerrätten – med eller utan mottagarbevis – med de rättsliga följderna av respektive alternativ.
- m) Förebyggande av risken för avtalsbrott och avsteg från tidsfrister eller ofullständigt genomförda åtaganden vid varueller tjänsteleveranser ⁽²²⁾.
- n) Bibehållande av undantaget för varor som har tillverkats enligt konsumentens anvisningar.
- o) Det är nödvändigt att uppmärksamma den ökande förekomsten av telefonförsäljning eller försäljning per mobiltelefon (m-handel) och överväga att inrätta ett allmänt system där konsumentens samtycke krävs, som skydd mot icke efterfrågade tjänster.

⁽²¹⁾ Direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999, EGT L 171, 7.7.1999. EESK har redan i sitt yttrande om förslaget till direktiv om distansförsäljning framhållit att konsumenten bör få information om vilken garanti som gäller, särskilt i händelse av brutna avtal eller förseningar.

⁽²²⁾ EESK har redan framfört sin ståndpunkt i denna fråga i yttrandet om direktivet om distansavtal och uppmärksammade kommissionen på att det är nödvändigt att skydda finansiella intressen och förebygga risken för att kontrakt inte fullgörs, till exempel genom att fastställa påföljder. EESK föreslog även att företagen i sektorn skulle inrätta en garantifond att användas i sådana fall.

- p) Införande i regelverkets tillämpningsområde av frågor avseende förfälskning och varucertifikat samt upphovsrättsskydd och liknande rättigheter som är särskilt utsatta vid distansförsäljning.
- q) Ökade krav på information till alla berörda parter, med särskild betoning på de mest utsatta konsumenterna, såsom minderåriga, äldre eller funktionshindrade, i likhet med vad som redan har fastställts i direktivet om otillbörliga affärsmetoder.

- r) Nödvändigheten att inrätta ett effektivt påföljdssystem som är tillräckligt avskräckande för att motverka överträdelser mot de regler som fastställs i direktivet.

3.2.11 EESK anser att en grundlig genomgång av dessa frågor är en förutsättning för att uppnå det mål som man har avsett att uppnå med direktivet, nämligen att garantera att konsumenter av varor och tjänster som köps genom distansavtal har ett lika gott skydd som vid avtal som sluts vid direktkontakt mellan två parter.

Bryssel den 30 maj 2007.

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs

Ordförande

Dimitris DIMITRIADIS

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 78/855/EEG om fusioner av aktiebolag och rådets direktiv 82/891/EEG om delning av aktiebolag med avseende på kraven på ett oberoende sakkunnigutlåtande vid en fusion eller en delning"

KOM(2007) 91 slutlig – 2007/0035 (COD)

(2007/C 175/08)

Den 29 mars 2007 beslutade rådet att i enlighet med artikel 95 i EG-fördraget rådfråga Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om ovannämnda yttrande.

Facksektionen för inre marknaden, produktion och konsumtion, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 3 maj 2007. Föredragande var María Candelas Sánchez Miguel.

Vid sin 436:e plenarsession den 30-31 maj 2007 (sammanträdet den 30 maj 2007) antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 143 röster för 26 emot och 13 nedlagda röster:

1. Inledning

kravet på ett sakkunnigutlåtande om planen för en fusion eller delning om "alla" aktieägare är eniga om detta.

1.1 Kommissionens förslag om ändring av bestämmelserna för fusioner och delningar av aktiebolag är ett led i handlingsplanen för en modernare bolagsrätt och effektivare företagsstyrning i EU ⁽¹⁾. Denna plan syftar till att på kort, medellång och lång sikt göra en genomgripande ändring av regelverket som går längre än att avsluta arbetet med de direktiv som väntar på beslut.

1.2 På ett mer allmänt plan finns det dessutom i bilaga III till "Åtgärdsprogram för minskning av administrativa bördor i Europeiska unionen" ⁽²⁾ tio konkreta förslag om "omedelbara åtgärder" för att göra smärre ändringar av kraven som inte minskar det rättsliga skyddet. Detta är uppenbarligen syftet med föreliggande förslag eftersom det inskränker sig till att avskaffa

1.3 Det bör för sammanhangets skull påpekas att det i artikel 8.4 i direktiv 2005/56/EG om gränsöverskridande fusioner av bolag med begränsat ansvar ⁽³⁾ anges att det inte krävs ett sakkunnigutlåtande om fusionsplanen om alla delägare i bolagen är eniga om detta. Genom den senaste ändringen av direktiv 77/91/EEG när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital ⁽⁴⁾ införs det också två nya artiklar, 10a och 10b, som beviljar undantag från kravet på sakkunnigutlåtande för apportegendom under en rad villkor som garanterar det reala värdet på den egendom som tillförts.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet, KOM (2003) 284 slutlig.

⁽²⁾ KOM(2007) 23 slutlig.

⁽³⁾ EUT L 310, 25.11.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ Direktiv 2006/68/EG; EGT L 264, 25.9.2006.